

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 9

เรื่อง การรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

มีมิตรสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นและแสดงออกด้วยความเมตตา

ตัวชี้วัด:

สามารถประยุกต์ความตระหนักต่อตนเองและต่อสังคมมาใช้ในการเลือกรับผิดชอบชีวิตตนเอง

สาระการเรียนรู้:

การจัดการด้านอารมณ์: สามารถเตือนตนเอง และ ควบคุมอารมณ์ได้อย่างปกติ เพื่อที่จะช่วย
รับกับสถานการณ์ต่างๆ มากกว่าที่จะกล่าวหาผู้อื่น

กลุ่มอายุ:

6-8 ปี

หัวข้อหลัก:

พัฒนาการด้านอารมณ์

บทเรียน:

การรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

เวลาที่ใช้ในการสอน:

50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถบอกความรับผิดชอบของตนเองด้านการกระทำ หรือพฤติกรรมได้
2. เด็กสามารถอธิบายประโยชน์ของการเรียนรู้จากผลลัพธ์ของความผิดพลาดหรือการเลือกทางผิดได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดานไวท์บอร์ด
2. ปากกาไวท์บอร์ด
3. สิ่งของเล็กๆ เพื่อฝังดิน หรือทราย

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านบทเรียนให้จบทั้งบท
2. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
3. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ให้เขาเข้าใจความสำคัญของความรับผิดชอบจากการกระทำของตนเอง

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. เด็ก ๆ รู้สึกอย่างไรเมื่อตนเองทำผิด? ใครอยากออกมาหน้ากระดาน และวาดรูปหน้าของเราที่แสดงออกว่าเรารู้สึกอย่างไรเมื่อเราทำผิด (ให้เวลากับเด็กๆ)
2. มีใครในห้องนี้เคยเห็นรูปของนกกระจอกเทศบ้าง? (ให้เด็กๆ ตอบ) นกกระจอกเทศ เป็นนกที่ตัวใหญ่มากและมีลำคอที่ยาว แต่ทว่า มันบินไม่ได้ มีเรื่องเกี่ยวกับนกกระจอกเทศว่า มันมักจะซ่อนหัวของมันในทราย เวลาที่มันกลัว คนจึงมักพูดเปรียบ คนที่ไม่เผชิญหน้ากับความจริง ว่าเหมือนกับนกกระจอกเทศที่ซ่อนหัวของมันในทราย เด็ก ๆ เคยรู้สึกว่าเราซ่อนหัวเราไว้ในทราย เมื่อเราทำความผิดหรือไม่? (ให้ซ่อนสิ่งหนึ่งไว้ในทราย) แล้วถามเด็กๆ ว่า แม้ว่าเราไม่เห็นมันแล้ว แต่ความเป็นจริงของยังอยู่ใช่หรือไม่?
3. บางครั้งเราก็เคยรู้สึกว่าเราซ่อนหัวไว้ในทราย เพราะเราคิดว่า คนอื่นจะไม่ชอบเราถ้าเขาได้รู้ความจริงที่เราทำไว้ เรากลัวว่าคนอื่นจะคิดว่าตัวเราเป็นคนไม่ดี หรือคนโง่ เราจะแสดงออกอย่างไรถ้าคนที่เรารู้จักทำความผิด (ให้เด็กๆ ตอบ) เราก็ยังคงเห็นอกเห็นใจคนที่ทำผิดคนนั้นอยู่

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

ให้ครูแบ่งปันเรื่องราวของตัวเองที่เคยทำผิดพลาดเมื่อตอนยังเด็ก

ครูพูดว่า:

1. ใครอยากจะเป็นอาสาสมัคร มาเล่าเรื่องราวของตัวเองที่เคยทำผิดหรือเลือกทางผิดบ้าง? (ให้เวลาเด็ก ๆ ได้แบ่งปัน) เราต้องใช้กำลังใจมากทีเดียวที่จะยอมรับในสิ่งที่เราทำผิดหรือเลือกผิด บางครั้งเราก็ทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น บางครั้งเราก็โยนความผิดไปให้คนอื่น
2. เราอาจทำหลายอย่างที่ไม่เหมือนกับนกกระจอกเทศทำ เมื่อเราได้ทำความผิดพลาด เรามักทำอะไรบางอย่างเพื่อปิดบังความจริง (ตัวอย่างเช่น โกหก โยนความผิดให้คนอื่น) เด็ก ๆ ลองนึกถึงสถานการณ์ ที่เราอาจเลือกทางผิด ให้เขียนคำตอบของเด็กๆ ไว้บนกระดาน ตัวอย่างเช่น โกงเพื่อให้ชนะเกมส์ ลอกคำตอบจากกระดาษข้อสอบเพื่อน
3. เราจะแก้ไขได้อย่างไรเมื่อเราทำผิดไปแล้ว? (หนุนใจให้เด็กๆ ตอบ และเขียนคำตอบบนกระดาน)
4. เด็ก ๆ มีความคิดที่ดีมากมาย เราจำเป็นต้องอธิษฐานเพื่อให้เรากล้าที่จะพูดความจริง และแก้ไขสิ่งนั้นให้ดี บางครั้งการขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่เราไว้วางใจได้เหมือนกัน บางอย่างอาจจะใหญ่เกินไปที่เด็กจะแก้ไขด้วยตัวเอง อย่างกล้าที่จะขอความช่วยเหลือเมื่อเราได้ทำผิดพลาดไปแล้ว

การสรุปบทเรียน:

ครูพูดว่า: ทุกคนเคยตัดสินใจพลาดในชีวิต การช้อนสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่วิธีแก้ปัญหา เราสามารถ
อธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยให้เรากล้าหาญมากพอ ที่จะยอมรับในสิ่งที่เราได้ทำผิด และขอให้
คนที่เราทำให้เขาเจ็บปวดนั้น ยกโทษให้เรา เราต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ทำ และแก้ไขให้ถูกต้อง
จบด้วยครูหรือขออาสาสมัครในชั้นเรียนก็ได้ ที่จะอธิษฐานปิด

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]

Handwriting practice lines on a white sheet of paper. The page contains 20 horizontal dashed lines for tracing and writing practice.